

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j.: MV-143013-15/ODK-2018

Praha 20. února 2019
Počet listů/stran: 6/11

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“ či „nadřízený orgán“) v souladu s ustanovením § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 16 odst. 3 InfZ o odvolání xxx (dále jen „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje (dále také „povinný subjekt“) ze dne 2. ledna 2019, č. j. OLP/230/2018 PO-17 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 22. ledna 2019,

t a k t o :

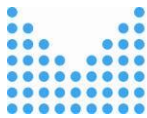
Odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 2. ledna 2019, č. j. OLP/230/2018 PO-17 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se dle § 90 odst. 5 správního řádu, z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 4. února 2019 povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 4. února 2019, č. j. KULK 9515/2019) v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ předloženo odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 2. ledna 2019, č. j. OLP/230/2018 PO-17 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále také jako „napadené rozhodnutí“), spolu se souvisejícím spisovým materiálem. Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Žadatel se dne 25. října 2018 v souladu s InfZ obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí následujících informací:

„Sdělení průměrných celkových nákladů zaměstnavatele na zaměstnance xxx a xxx za období 01/2017 až 8/2018 (součet „super hrubých“ mezd uvedených zaměstnanců / počet zaměstnanců).“

Žadatel ve své žádosti neuvedl žádné další skutečnosti, tedy nijak nespecifikoval, za jakým účelem se požadovaných informací domáhá.

Povinný subjekt se následně svým dopisem ze dne 29. října 2018 obrátil na dotčené osoby, aby se k žadatelově žádosti vyjádřily. Obě dotčené osoby ještě téhož dne zaslaly svá sdělení, ve kterých uvedly, že s poskytnutím informací nesouhlasí.

Po obdržení sdělení dotčených osob povinný subjekt přistoupil k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace č. j. OLP/230/2018 PO-05, ze dne 1. listopadu 2018.

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 20. listopadu 2018 odvolání. O odvolání rozhodl nadřízený orgán svým rozhodnutím č. j. MV-143013-7/ODK-2018, ze dne 18. prosince 2018, kterým rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc vrátil k novému projednání.

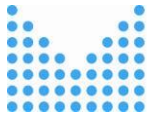
Povinný subjekt následně svým dopisem ze dne 19. prosince 2019 žadatele vyzval k doplnění žádosti dle § 4 odst. 3 a 4 správního řádu, a to pro účely posouzení, zda žadatel splňuje podmínky platového nálezů. S ohledem na tuto výzvu žadatel svoji žádost doplnil dopisem ze dne 20. prosince 2018.

Povinný subjekt žadatelovu doplněnou žádost zaslal dne 21. prosince 2018 dotčeným osobám, a to společně se zrušujícím rozhodnutím nadřízeného orgánu (č. j. MV-143013-7/ODK-2018, ze dne 18. prosince 2018) a informací v jaké fázi se řízení nachází.

Po obdržení sdělení dotčených osob povinný subjekt přistoupil k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace č. j. OLP/230/2018 PO-17, ze dne 2. ledna 2019. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí uvedl, že žadatelem požadované informace jsou chráněné osobní údaje, které se neposkytují s ohledem na § 8a InfZ.

Povinný subjekt vyslovil názor, že s ohledem na chráněné osobní údaje, kterých se žadatel domáhá, je v tomto případě nutné zkoumat splnění podmínek nálezů Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále také „platový nález“). Dle závěrů Ústavního soudu obsažených v tomto nálezu, je možné informaci o platech a odměnách zaměstnanců povinného subjektu poskytnout pouze v případě splnění následujících podmínek:

a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu,

- b) informace samotná se týká veřejného zájmu,
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“,
- d) informace existuje a je dostupná.

S ohledem na platový náleží Ústavního soudu povinný subjekt posuzoval, zda žadatel splňuje výše uvedené podmínky a dospěl k závěru, podmínky platového náleží splněny nebyly. Jelikož dotčené osoby s poskytnutím informací nesouhlasily, tak povinný subjekt žadateli informaci neposkytl.

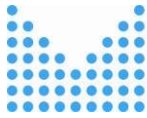
Proti napadenému rozhodnutí podal žadatel dne 22. ledna 2019 odvolání, ve kterém uvedl, že *Krajský úřad Libereckého kraje ve svém rozhodnutí nesprávně vyložil vyjádření odvolatele; své rozhodnutí postavil na nepravdách sdělených xxx; vycházel z informací nezaložených ve spisu, které neměl odvolatel k dispozici; v odůvodnění rozhodnutí referoval na přiložené dokumenty, které ovšem přiloženy nebyly*. Žadatel se dále ve svém odvolání vyjádřil k jednotlivým bodům platového náleží, jejichž splnění posuzoval povinný subjekt. Závěrem uvedl, že přílohou napadeného rozhodnutí měla být vyjádření dotčených osob, nicméně povinný subjekt do obálky s rozhodnutím vložil pouze vyjádření xxx, a to ve dvou kopiích. Vyjádření xxx nebylo přiloženo, a napadené rozhodnutí proto trpí podstatnou vadou podle § 67 správního řádu.

Ve svém předkládacím dopise povinný subjekt uvedl, že neshledal důvod pro postup dle § 87 správního řádu. Povinný subjekt rozebral jednotlivé podmínky platového náleží a to s ohledem na žadatelem tvrzené skutečnosti v odvolání. Dle názoru povinného subjektu žadatel nepožaduje informace ve veřejném zájmu, ale jde o prosazení jeho soukromého zájmu. Pokud jde o skutečnost, že k napadenému rozhodnutí bylo dvakrát přiloženo vyjádření xxx, místo přiložení jedné kopie vyjádření xxx, jedná se o pouhý omyl. Jelikož povinný subjekt nemá povinnost ke svému rozhodnutí přikládat vyjádření dotčených osob, nezakládá to podstatnou vadu napadeného rozhodnutí podle § 67 správního řádu.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jež nepochybně spadají do samostatné působnosti Libereckého kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 67 odst. 1 písm. a) zákona o krajích a § 16 odst. 2 InfZ

konstatovat, že odvolacím a nadřízeným orgánem Libereckého kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

III.

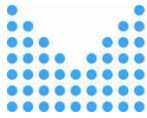
Ministerstvo vnitra přezkoumalo na základě podaného odvolání napadené rozhodnutí a dospělo k závěru, že odvolání není důvodné. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí jasně deklaroval, že žadatelem požadované informace se týkají informace o platech a odměnách zaměstnanců krajského úřadu, proto se na ně vztahují závěry formulované v nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16. Žadatel tudíž musí naplňovat podmínky tohoto nálezů Ústavního soudu. Povinný subjekt s ohledem na tyto okolnosti přistoupil k provedení tzv. testu proporcionality, aby posoudil, zda převažuje zájem na poskytnutí informací žadateli nad zájmem na ochranu soukromí a osobních údajů dotčených osob.

Nadřízený orgán má za to, že ačkoli žadatel svojí žádostí požaduje poskytnutí průměrných platů dvou konkrétních zaměstnanců, tak i v tomto případě se na jeho žádost uplatní platový nález, a to s ohledem na skutečnost, že se jedná pouze o dva zaměstnance, kteří jsou navíc v obdobné vedoucí pozici (jedná se o vedoucí odborů). Případné poskytnutí průměrného platu dotčených osob by totiž mělo zásadní vypovídací hodnotu i směrem k jednotlivým dotčeným osobám.

Z platového nálezů přitom vyplývá, že všechna základní lidská práva jsou si rovnocenná, tj. právo na informace nelze považovat za právo nadřazené právu na soukromí a naopak. Závěr o absolutní prioritě jednoho základního práva nad druhým (např. práva na ochranu osobních údajů před právem na informace) je z ústavněprávního hlediska nepřipustný. Protože právo na informace ve veřejném zájmu může zahrnovat i osobní údaje jednotlivců, dochází ke kolizi těchto rovnocenných ústavně zaručených práv, která je třeba vzájemně porovnávat. Nelze tedy vycházet z předpokladu absolutní aplikační přednosti práva na přístup k informacím před ochranou osobních údajů, ale je třeba poměřovat právo dotčených osob na ochranu jejich osobních údajů a právo žadatele na informace.

Obě tato práva nejsou absolutní (neomezitelná). To znamená, že právo na ochranu soukromí (osobních údajů) je omezitelné ve prospěch práva na informace a naopak. Cílem každého posouzení je, aby mezi právem na ochranu osobních údajů a právem na informace byla zajištěna spravedlivá rovnováha, tj. aby jedno základní právo nebylo bezdůvodně omezeno ve prospěch práva druhého. Před

použitím zákonné výluky „ochrany osobních údajů“ dle ust. § 8a InfZ z povinnosti poskytovat informace je proto třeba provést tzv. test proporcionality neboli test veřejného zájmu. Provedení tohoto testu jednoduše řečeno spočívá v uvážení, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací (osobních údajů).

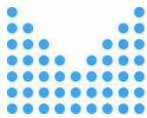
V rámci testu proporcionality, kdy řešíme kolizi práva na ochranu osobnosti (soukromí), včetně osobních údajů, s právem na informace, je tedy potřeba, aby povinný subjekt posoudil:

- 1) Zda poskytnutí požadovaných informací obsahující osobní údaje fyzických osob odpovídá účelu práva na informace. Účelem tohoto práva je nepochybně získat informace s cílem veřejné diskuze o správném či nesprávném postupu povinného subjektu, a tedy veřejná kontrola postupů povinného subjektu = krok první (kritérium vhodnosti).
- 2) Zda uvedeného cíle není možné dosáhnout jinak, šetrnějším způsobem (bez zpřístupnění osobních údajů o konkrétní fyzické osobě žadateli, tedy např. poskytnutím požadované písemnosti se „začerněním“ osobních údajů) = krok druhý (kritérium potřebnosti).
- 3) Ve třetím kroku musí povinný subjekt poměřovat obě v kolizi stojící práva (právo na ochranu osobních údajů a právo na informace) a uvážit, zda v posuzovaném případě není třeba upřednostnit právo na informace před právem na ochranu osobních údajů = krok třetí (test proporcionality v užším smyslu).

Platový nálezn Ústavního soudu dále vymezil podmínky, za kterých mohou být **zpřístupněny informace o platu či odměně konkrétního zaměstnance**, a to při splnění 4 následujících požadavků (tzv. „platový test“):

- a) **účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;**
- b) **informace samotná se týká veřejného zájmu;**
- c) **žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“;**
- d) **informace existuje a je dostupná.**

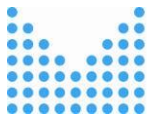
Povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumal jednotlivé podmínky „platového testu“. V tomto kontextu není pochyb o tom, že je naplněn poslední požadavek, tedy že **informace existuje a je dostupná**. Jelikož žadatel ve své žádosti neuvedl žádné bližší podmínky, tak povinný subjekt žadatele vyzval k doplnění žádosti, tedy aby žadatel doložil splnění zbylých tří podmínek.

Pokud jde o požadavek, zda **žadatel plní roli „společenského hlídacího psa“**, tak při posuzování této otázky povinný subjekt vycházel z tvrzení žadatele, která žadatel uvedl ve svém doplnění žádosti. K doložení splnění této podmínky platového testu žadatel uvedl, že má dobré zkušenosti s otevřením veřejné diskuse a změnou „zaběhlých kolejí“, což dokládá následujícím:

- a. *Dne 13.4.2010 některé romské iniciativy požádaly ministerstvo školství, ombudsmana a předsedu ČSSD Jiřího Paroubka, aby se zasadili o vytlačení Kocoura Mikeše ze školní výuky. Vadila jim pasáž, v níž je Mikeš na svých potulkách přepaden, svázán a unesen, kterou autor zakončuje slovy: „Milé děti, ti lidé byli cikáni“. Žadatel založil na sociální síti Facebook skupinu: „Zachraňte Kocoura Mikeše“, která během dvou dnů získala 278.000 členů. Romská sdružení do pěti dnů po otevření veřejné diskuse stáhla své požadavky. Příloha č. 3.*
- b. *Žadatel je držitelem domény nespokojenci.cz, přes kterou byla sepsána a administrována petice, která měla vést ke změnám v přihlašování vozidel (nevyhovující byla pravidla novely zák. č. 56/2001 Sb. účinné od 1.1.2015). Žadatel byl spoluautorem průvodního textu na Ministerstvo dopravy ČR. Od 1.6.2017 jsou pravidla dle doporučeného návrhu.*
- c. *Žadatel je dále spoluautorem předlohy Ministerstvu dopravy, která řešila zrušení evidenčních kontrol, které nadměru zatěžují provoz stanic technické kontroly nebo zvýšení koeficientu počtu stanic technické kontroly. Návrh na zrušení evidenčních kontrol je předmětem novely zákona č. 56/2001 Sb.*
- d. *Žadatel je držitelem domény uradujem.cz, která se věnuje:*
  - *politické situaci na liberecku,*
  - *nekalostem při dodržování správního řádu a jiných právních norem,*
  - *územnímu plánování,*
  - *ochraně životního prostředí,*
  - *plýtvání veřejnými prostředky,*
  - *funkčností úřednického zdravého rozumu,*
  - *klientelismu apod.*
- e. *Žadatel je zapojen do projektu věnující se sociálním vlivům na jednotlivce.*
- f. *Žadatel je spoluzakladatelem internetového investigativního pořadu (doména registrována od 1/2018), jehož start musel být ze závažných důvodů odročen z roku 2018 do roku 2019.*

Povinný subjekt k bodům a) až c) konstatoval, že tyto žadatelovy činnosti vypovídají spíše o jeho postavení občanského aktivisty, který vyvíjí činnost v oblastech, na kterých má velký osobní zájem, což je zcela jistě legitimní, nicméně to nezakládá žadatelovo postavení „společenského hlídacího psa“.

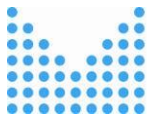

Pokud jde o bod d), tak **podle povinného subjektu z obsahu webových stránek vyplývá, že se tyto zabývají jen konkrétní kauzou**, vztahující se k žádosti otce žadatele o udělení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů dle zákona o ochraně přírody a krajiny, kdy odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Libereckého kraje vedl od konce roku 2016 správní řízení o udělení této výjimky. Ostatně i přímo na doméně uradujem.cz se lze dočíst: „*Na těchto stránkách najdete veškeré informace, které Vám pomohou s orientací v naší kauze, která může město Liberec a Liberecký kraj připravit o zhruba 25 mil. Kč.*“ **Tato konkrétní kauza přitom dle názoru povinného subjektu nemá širší dopad na veřejnost** (význam pro společnost to má jen omezený až v druhém či spíše třetím sledu). Ačkoli i v tomto případě jde o legitimní záležitost, tak to nezakládá žadatelovo postavení „společenského hlídacího psa“, neboť žadatel v tomto ohledu nevyvíjí činnost obdobnou novinářské aktivitě. K bodům e) a f) se povinný subjekt nevyjádřil.

K posuzování zda žadatel má postavení „společenského hlídacího psa“ odvolací orgán uvádí, že v zásadě je nutné osoby žadatelů rozdělit do dvou kategorií. Do první skupiny náleží žadatelé novináři a nevládní organizace zabývající se „veřejnou kontrolou veřejné správy“, tedy ti, u nichž lze splnění této podmínky platového testu do jisté míry presumovat. Do druhé skupiny pak patří ostatní žadatelé, u nichž je nutné v konkrétním případě splnění podmínek podrobněji posuzovat a hodnotit. V posuzovaném případě je přitom zřejmé, že žadatel spadá do druhé skupiny. Dále je zřejmé, že žadatel provozuje internetové stránky uradujem.cz, na kterých rozebírá konkrétní postupy zejména Krajského úřadu Libereckého kraje, související s územním plánováním, ochranou životního prostředí apod., a to ve spojení s „jejich“ kauzou. Žadatel rovněž založil facebookové stránky Úřadujem.cz, kde se věnuje různým tématům opět zejména v souvislosti s územním plánováním a ochranou životního prostředí.

Odvolací orgán po prostudování uvedených stránek se zcela neztotožňuje se závěry povinného subjektu, že žadateli nelze přisoudit postavení „společenského hlídacího psa“. **Ačkoli žadatelem provozované stránky zřejmě vznikly v souvislosti s konkrétní kauzou, tak tyto mají jistý přesah do veřejné diskuze zejména nad problémy územního plánování a ochrany životního prostředí.** Dle názoru odvolacího orgánu ze strany žadatele nejde o pouhé veřejné nepodložené kritizování všeho a všech. Odvolací orgán za této situace vycházel z předpokladu, že v pochybnostech by mělo být žadateli postavení společenského hlídacího psa přiznáno, a proto **tuto podmínku platového testu považuje za splněnou.**

Odvolací orgán rovněž přezkoumal požadavek, zda **informace samotná se týká veřejného zájmu.** To znamená v konkrétním případě identifikovat, jaký veřejný zájem žadatel získáním (a dalším zpřístupněním) informace sleduje. Jedná se přitom o podmínku úzce spojenou s podmínkou navazující, tedy aby informace mohla přispět k diskusi ve věci veřejného zájmu.

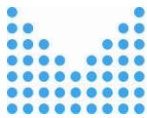

V této souvislosti považuje odvolací orgán za vhodné z odůvodnění nálezu citovat: „*Taková potřeba může existovat, když zveřejnění umožňuje transparentnost o způsobu zajišťování veřejných záležitostí a věcech významných pro společnost jako celek a tím umožňuje účast na veřejných záležitostech široké veřejnosti. ESLP zdůraznil, že definice toho, co může představovat veřejný zájem, bude záležet na okolnostech každého případu. Veřejný zájem se vztahuje k věcem, které ovlivňují veřejnost do takové míry, že se o ně může zajímat, které přitahují její pozornost, nebo které se jí týkají do značného stupně, zvláště pokud ovlivňují životní úroveň občanů nebo život společnosti. Je to také případ, když informace se týkají důležité sociální otázky, nebo zahrnují problém, o němž by veřejnost měla být informována. Veřejný zájem nemůže být redukován na žízeň veřejnosti po informacích o soukromém životě jiných, nebo na touhu publika po honbě za senzacími nebo dokonce voyeurismu. Za účelem posouzení, zda zveřejnění se vztahuje k předmětu veřejného významu, je nezbytné zohlednit publikaci jako celek, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém se jeví.*“

Platové poměry ve veřejné správě či u konkrétního orgánu (konkrétního povinného subjektu) jsou nepochybně záležitostí veřejného zájmu, neboť se jedná přinejmenším o informaci vztahující se k hospodaření s veřejnými prostředky, k zásadě rovného přístupu k zaměstnancům apod. Ostatně obecně nakládání s veřejnými prostředky, tedy zda jsou vynakládány v souladu se zákony, hospodárně, účelně, zda nedochází k nedůvodné diskriminaci apod., je samo o sobě záležitostí veřejného zájmu. Informace o platech a odměnách je tak informací, která se týká takového veřejného zájmu.

Identifikace veřejného zájmu je pak směrodatná pro posouzení, zda údaj o výši platu konkrétního pracovníka povinného subjektu může souviset s veřejnou diskusí o tomto veřejném zájmu (srov. následující požadavek platového testu). Podmínkou, aby informace byla ve smyslu platového nálezu informací týkající se veřejného zájmu, přitom musí být logická spojitost se žádostí sledovaným veřejným zájmem. Tak např. bude-li žadatelem tvrzeným veřejným zájmem podezření na korupční praktiky uvnitř daného povinného subjektu, tedy hodnověrně podložené podezření, že dochází k nestandardnímu odměňování pracovníků v závislosti na „vyhovování“ požadavků zaměstnavatele, pak nepochybně existuje spojitost informace o výši platu a sledovaného veřejného zájmu. Bude-li žadatel tvrdit, že má podezření na nestandardní zadávání veřejných zakázek povinným subjektem, tedy že sleduje veřejný zájem na veřejné kontrole takových praktik, pak bez dalšího informace o výši platu či odměn nebude mít s tímto sledovaným veřejným zájmem žádnou, resp. přímou spojitost. Takovou spojitost by musel prokázat jiným doplňujícím způsobem.

Pakliže žadatel ve svém doplnění žádosti uvedl, že *velmi často diskutovanou otázkou jsou výkony, počty a mzdy zaměstnanců a svou žádostí chce navázat na již probíhající veřejné diskuse, a proto záměrně vybral vedoucí odborů, jelikož*

má přesné informace o činnostech jejich odborů z jiných řízení, přičemž je schopen posoudit jejich závažnost, tak z tohoto nijak nevyplývá, jak by informace o platech a odměnách vedoucích odborů mohla přispět k veřejné diskuzi nad problematikou těchto odborů.

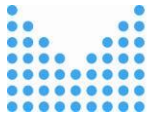
Jestliže žadatel v doplnění žádosti upozornil na, dle jeho názoru, možná pochybení uvedených odborů, tak tato pochybení vůbec nedal do souvislosti s výší platů a odměn vedoucích odborů. Žadatel ani neuvedl, že by zde existovalo důvodné podezření na nestandardní odměňování vedoucích odborů. Za těchto okolností musí nadřízený orgán konstatovat, že **požadavek, aby informace samotná se týkala veřejného zájmu, nebyl ze strany žadatele naplněn.**

Zkoumání existence veřejného zájmu je klíčové pro posouzení posledního bodu *platového testu*, jímž je účel žádosti, tedy to, **zda je účelem vyžádání informace přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.**

Z platového nálezu lze u této podmínky citovat: Nezbytnou podmínkou je, aby účelem informace vyžadované od veřejného orgánu bylo umožnění výkonu svobody žadatele "přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky" jiným. Soud položil důraz na skutečnost, zda získávání informací bylo relevantním přípravným krokem v novinářských aktivitách nebo v jiných aktivitách zřizujících fórum nebo zakládajících zásadní prvek veřejné diskuse. Informace by měla být vyžadována za účelem přispění k veřejné diskuzi. Proto za účelem aplikace čl. 10 Úmluvy musí být posouzeno, zda požadovaná informace byla ve skutečnosti nezbytná pro výkon svobody projevu.

Tuto podmínku je nutné chápat jako požadavek, aby **informace o výši platu či odměny konkrétní osoby byla nezbytnou podmínkou, aby bylo možné vést veřejnou diskusi v záležitosti veřejného zájmu.** Jinak řečeno bez znalosti konkrétní výše platu či odměny konkrétní osoby by nebylo možné takovou diskusi účinně vést (pro veřejnou diskusi nestačí v konkrétním případě např. jen anonymizované údaje o platech a odměnách u daného povinného subjektu). Tímto výkladem lze docílit vyváženého vztahu mezi právem na informace a právem na ochranu osobnosti; to by mělo ustoupit právu na informace vždy tehdy, jestliže bez znalosti konkrétní výše platu či odměny konkrétní osoby by právo na informace nebylo možné v daném kontextu (v kontextu společenské diskuse) účinně realizovat tak, aby získaná informace poskytovala možnost vedení dané diskuse. Naopak lze-li diskusi vést i bez této znalosti, není důvodu právo na informace a priori upřednostnit.

Z okolností tohoto případu je přitom patrné, že žadatel již veřejnou diskusi vede. Tato veřejná diskuze ačkoli prvotně vychází z „jeho kauzy“, tak se věnuje oblastem územního plánování a ochrany životního prostředí. K pokračování této veřejné diskuse přitom žadatel zcela jistě nepotřebuje informaci o platech a odměnách konkrétních vedoucích odborů, neboť tato informace k vedení veřejné

diskuze nijak nepřispěje. Ze strany žadatele tedy **nedošlo k naplnění podmínky, že účelem vyžádání informace je přispět k diskuzi o věcech veřejného zájmu.**

Odvolací orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žadatel nesplnil všechny podmínky platového testu. Odvolací orgán tedy souhlasí s výsledkem platového testu provedeného povinným subjektem. V tomto kontextu je přitom irelevantní, že podle názoru povinného subjektu žadatel nesplnil 3 podmínky platového testu, zatímco podle názoru nadřízeného orgánu žadatel nesplnil pouze podmínky 2, neboť k poskytnutí informací je nutné splnit všechny 4 podmínky platového testu.

K namítanému pochybení povinného subjektu, že tento při doručování napadeného rozhodnutí žadateli nedoručil vyjádření obou dotčených osob, odvolací orgán uvádí, že InfZ ani správní řád nestanoví povinnost, aby vyjádření dotčených osob bylo součástí žadateli doručovaného rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací. Jestliže tak povinný subjekt neučinil, nejedná se o vadu rozhodnutí.

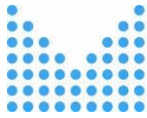
IV.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 správního řádu a s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude po jeho vydání doručeno povinnému subjektu (do datové schránky) – Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec; k č. j. OLP/230/2018 PO-17.
2. Rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zasláno povinnému subjektu – Krajský úřad Libereckého kraje, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec; k č. j. OLP/230/2018 PO-17 (doporučeně s dodejkou).
3. Rozhodnutí bude oznámeno odvolateli – xxx (doporučeně s dodejkou).
4. Rozhodnutí bude oznámeno dotčené osobě – xxx doručením do vlastních rukou s dodejkou (na adresu dle spisu).
5. Rozhodnutí bude oznámeno dotčené osobě – xxx doručením do vlastních rukou s dodejkou (na adresu dle spisu).
6. Rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Michal Bujak
tel. č.: 974 816 425
e-mail: odbordk@mvcr.cz